

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. Русе, 30.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Николинка Чокоева

Членове: Татяна Черкезова
 Виржиния К. Караджова

при участието на секретаря Ева Д
като разгледа докладваното от Николинка Чокоева Въззивно гражданско
дело № 20234500500589 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 258 и сл. от ГПК.

„ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД – гр. Русе, представлявано от
управителя ВВМ, чрез процесуалния представител – адв. С. Р. от АК – Варна
е обжалвало Решение №177/21.02.2023г., постановено по гр.д. №5074/2021г.
по описа на РС- Русе в частта, с която е уважен предявеният иск по чл.200,
ал.1 КТ от М. Т. П., действаща чрез своята Мйка и законен представител Г. Т.
Г., до размера от 105 000 лв., предявен частично от 150 000 лв., както и в
частта, в която е уважен предявеният иск по чл.200, ал.1 КТ от С. П. М. до
размера от 100 000 лв., предявен частично от 150 000 лв., ведно със законната
лихва върху тези суми от датата на смъртта на пострадалия. Смята решението
за неправилно поради допуснати нарушения на съдопроизводствените
правила и необоснованост. Счита, че определените от съда размери на
обезщетенията са завишени и че степента на съпричиняване на увреждането
от страна на пострадалия съответства на 50%. Иска отмяна на решението в
обжалваните части и отхвърляне на исковете или присъждане на обезщетения
в по-Млък размер. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

В писмения отговор на въззивната жалба ответните страни - М. Т.

П., действаща лично и със съгласието на своята Мйка Г. Т. Г., и С. П. М., чрез процесуалния им представител адв. Г. Х. от АК – София, изразяват становище за неоснователност на жалбата, като искат да бъде оставена без уважение. Претендира се присъждане на адвокатски хонорар в полза на адвокатското дружество, предоставило им безплатна правна помощ.

От своя страна, М. Т. П. чрез процесуалния си представител адв. Г. Х. също обжалва решението на първоинстанционния съд в частта, в която е отхвърлен предявеният от нея иск за разликата над присъдените 105 000 лв. до размера от 120 000 лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на смъртта на ТП – 06.07.2021г. до окончателното изплащане. Навежда доводи за неправилност на съдебния акт в обжалваната част. Иска отмяна на решението в отхвърлителната част и присъждане на обезщетение до заявения размер от 120 000 лв., ведно със законната лихва.

В писмения отговор на тази въззивна жалба „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, представлявано от управителя ВМ, чрез процесуалния представител адв. С. Р., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Депозирана е и частна жалба от „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД чрез процесуалния му представител адв. С. Р. срещу Определение №1833/28.04.2023 г. на РРС, постановено по реда на чл. 248 ГПК, с което е изменено решението по делото в частта на разностите. Иска се отмяна на определението и оставяне без уважение на молбата по чл.248 ГПК. В писмен отговор на частната жалба процесуалният представител на М. П. и С. М. - адв. Г. Х. оспорва жалбата и иска същата да бъде оставена без уважение.

Третото лице - поМгач на страната на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД - „Животозастрахователен институт“ АД не изразява становище по жалбите.

Окръжният съд, след като прецени оплакванията по жалбите и провери събраните по делото доказателства, приеМ за установено следното:

Въззивните жалби и частната жалба са подадени от надлежни страни по спора, в законоустановените срокове и са процесуално допустими. Разгледани по същество са неоснователни по следните съображения:

От писмените доказателства по делото е установено, че към датата на настъпване на злополуката - 01.07.2021 г. пострадалият ТДП е работел по

трудова правоотношение в „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД на длъжност „помощник-оператор калибровка“ с място на работа гр. Русе, база КТМ. Съгласно длъжностната характеристика, длъжността е пряко подчинена на „организатор производство“ и „ръководителя на направление“, както и на разпорежданията на останалите ръководители. Цел на длъжността е да извършва демонтаж и монтаж по калибровачната секция, челюсти на отрезното устройство, зъбни колела по редукторите и да извършва настройка на всички размери от номенклатурата на производството. Трудовите задължения включват и отговорност за техническата изправност на поверените му Мшини и съоръжения и извършване на профилактика и отстраняване на дребни повреди по тях. Съгласно т.10 от трудовите задачи и задължения, характеризиращи съдържанието на длъжността, работникът трябва да познава вътрешната нормативна уредба на фирмата – инструкциите за безопасна работа, технологична дисциплина, критериите за добро обслужване, процедурите за ефективно осъществяване на дейността и др. Съгласно т.11 от длъжностната характеристика работникът следва да изпълнява и други конкретно възложени задачи, свързани с длъжността и нуждите на дружеството. Според т.3 от отговорностите за резултатите от трудовата дейност, работникът носи отговорност за спазване и поддържане на внедрената в дружеството Система за управление на качеството и околната среда в съответствие с изискванията на ISO 9001:2015 и ISO 14001:2015. Съгласно длъжностната характеристика работникът следва да познава и спазва нормативните актове по здравословни и безопасни условия на труд, да се грижи за здравето и безопасността си при работа, като взема самостоятелни решения в рамките на дадените му пълномощия и има право да прави предложения за подобряване организацията и ефективността на работата, която изпълнява. Вменено му е задължение да познава Работна инструкция РИ-05-05 – Експлоатация и безопасна работа на линия за тръби.

Според т.2.6.8. от приложената по делото Работна инструкция РИ-05-05 – Експлоатация и безопасна работа на линия за тръби, при дейности, свързани с необходимост от почистване на работната площадка около отрезното устройство от стружки и метален прах, се използват метални контейнери или варели, предварително подготвени, чрез преместване на едното дъно. За безопасното му отстраняване е изрично указано да се използва секач от цветни метали (бронз Амрсо), като предварително се развие капачката на

варела.

Съгласно писмените доказателства по делото в дружеството–работодател са издадени вътрешни актове относно провеждане на инструктаж – начален, на работното място, периодичен, извънреден. Със Заповед №07/10.01.2020 г. на управителя инж. В.М са определени длъжностните лица, които да провеждат инструктажите, като е предвидено проведените инструктажи да се отразяват в Книга за инструктаж по Приложение № 1 от Наредба № РД-072/16.12.2009 г. за инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Посочено е, че лицата които не са инструктирани, не се допускат до работното място.

Видно от Служебна бележка №28/22.06.2015 г., на ТДП е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на 22.06.2015 г. от инж. П. М.

Съгласно влязло в сила Разпореждане №69/02.08.2021 г. и Протокол №16 от същата дата на ТП на НОИ-Русе за резултатите от извършеното разследване на злополуката, на 01.07.2021 г. около 12.45 ч. в корпус 3, поделение „СтоМна“ на предприятието, пострадалият ТП почиствал площадка на линия за отпадъчни метални частици и му бил нужен варел за събиране на отпадъците, във връзка с което предприел действия по преМхване на капака на варел чрез рязане с брeнер /кислород/. При извършване на тези действия възникнал взрив, последван от огнена вълна от пламъци, причинила множество изгаряния по тялото на пострадалия, от които по-късно, на 06.07.2021 г. настъпила смъртта му. С разпореждането на ТП на НОИ-Русе инцидентът е приет за трудова злополука по чл.55, ал.1 от КСО.

От приложените по делото удостоверение за наследници и удостоверение за раждане е видно, че ишците в първоинстанционното производство М. Т. П. и С. П. Д са съответно дъщеря и Мйка на загиналия.

От писмените доказателства по делото е установено, че ТП е бил застрахован от работодателя „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД със застраховка за риска „трудова злополука“ при „Животозастрахователен институт“ АД с предвидена застрахователна сума за 1 лице при настъпване на покрития риск „смърт“ в седемкратния размер на брутното годишно трудово възнаграждение за съответния работник. Съгласно приложените по делото Общи условия по

застраховка „Злополука“ раздел V, т.10.20. застрахователните събития и последиците от тях не се покриват в случаите, когато събитието е причинено или е резултат от злополука, настъпила със застрахования вследствие небрежност или при неспазване от застрахования на установените правила и инструкции за безопасност. По делото не са налице данни наследниците на починалото лице да са предявили претенции пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение.

В резултат на извършени проверки по повод настъпилата трудова злополука, с влезли в сила наказателни постановления Дирекция „Инспекция по труда“ гр. Русе е наложила на работодателя имуществени санкции за констатирани нарушения на чл.223 от КТ, във връзка с чл.2 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места при използване на работно оборудване, във връзка с чл.82, т.4 и т.5 от Наредба №8121з-647 от 01.10.2014 г. за правилата и нормите за пожарна безопасност при експлоатация на обектите.

Съгласно приетата по делото и неоспорена съдебно-техническа експертиза, причината за настъпване на произшествието е остатъчно съдържание в процесния варел на наситени пари и газове от петролни продукти - Мсла и емулсии. Вследствие на рязане с газова горелка на капака на варела, без да е развита капачката на варела, се получава висока температура, като бурно се образува висока концентрация на взривоопасни наситени пари и газове, които са се взривили, в резултат на което ТДП е получил множество изгаряния. Според заключението на вещото лице, пострадалият не е имал квалификация за работа с кислород – рязане и заваряване на метали, като независимо от това той е предприел работа с това съоръжение в нарушение на приетата в предприятието Инструкция за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби на 08.01.2018 г. по ISO 9001:2015. В СТЕ се посочва, че злополуката е можело да бъде избегната при отстраняване на следните пропуски и нарушения: въпреки че не е включено в преките задължения на П изпълнението на процесната техническа операция, той е извършил газопламъчно рязане с горелка; П не е притежавал документ за правоспособност при работа с кислород и не имал право да извършва описаната техническа операция по този начин; липсва изготвен Акт за огневи работи на 01.07.2021 г.; не е изготвена Инструкция за безопасна работа при газово заваряване и рязане, във връзка с чл. 166 от Наредба №7 от 23.09.1999

г. за миниМлните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. Вещото лице е посочило, че при използването на метален чук с дървена дръжка и бронзов секач, при отделянето на капак от метален варел за съхраняване на петролни продукти, не е възможно взривяване на варела, тъй като твърдостта на цветните метали технически не позволява възникване на искрене, което да причини взривяване и запалване. Вещото лице е установило от видеозаписа, че ТП е започнал рязане на капака на варела с газова горелка, като от началото на рязане до момента на взривяване изминават около шест секунди, което показва, че концентрацията на наситени пари и газове във варела предварително е била висока, вследствие на високите дневни температури. Според вещото лице пострадалият е подходил към рязане на капака на варела при затворена капачка.

По делото липсват данни пострадалият да е преминал инструктаж конкретно по Инструкцията за експлоатация и безопасна работа на линия за тръби на 08.01.2018 г.

Свидетелите Ж Р., СС и ИП, присъствали в работното помещение при настъпване на инцидента, са заявили, че взривът се е получил, докато ТП е рязал капака на варел с кислород. Според техните показания използването на кислород за тази операция било постоянна практика в производствения процес. Според свид. С иМло инструкция капаците на варелите да се отстраняват със секач, но по този начин било по – трудоемко и по - трудно. ТП му споделял, че му е по – лесно да работи с кислород, вместо със секач. На няколко места до Мшините иМло стоМнени чукове и секачи. ТП бил бригадир и сам бил взел решение да използва кислород. Свидетелите Ж Р. и ИП са посочили, че не са виждали чук и секач и не знаят преМхването на капаците на варелите да е извършвано с чук и секач. Известно им е, че за тази цел се е ползвал кислород. Заявяват, че не са били инструктирани как да изпълняват подобни технически операции. Свид П е посочил, че началникът на цеха го е виждал да отваря контейнери с кислород, това било видимо и на камерите. Свид. ТТ, служител на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, е заеМл длъжността „инженер качество“ към датата на настъпване на трудовата злополука. Свидетелят посочва, че два дни преди инцидента, на оперативка е било взето решение да се почисти линията и той е свел нареждането до

знанието на ТП, който през тази седмица бил бригадир. Свидетелят заявява, че е обърнал внимание на П да използва чук и секач съгласно инструкцията. Т всеки ден правел обходи на цеха и никога не бил забелязвал работниците да отстраняват капаци с кислород. Твърди, че не е виждал в работното помещение чук и секач, виждал е кислород, близо до линията. Свидетелят ИИ, дългогодишен служител на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, посочва, че при него са идвали работници да вземат от работилницата чук и секач. Твърди, че служителите са били инструктирани как да се извършват тези дейности, но е виждал за целта да се използва кислород. Въпреки че част от свидетелите заявяват, че в цеха е имало на разположение стомнен секач, вещото лице посочва, че използването на такъв не гарантира предотвратяване на инцидент, тъй като при използване на стомнен секач също е възможно образуване на искри и възпламеняване.

От показанията на свидетеля ПП – брат на пострадалия, са установени претърпените от М. П. и С. М. нематериални вреди вследствие на настъпилата внезапна смърт на техния близък, изразяващи се в преживени душевни болки и страдания. След смъртта на ТП те били много разстроени. М. поддържала близки отношения с баща си, въпреки че родителите ѝ били разделени. След случилото се тя станала по-затворена, некомуникативна, неуверена, липсвала ѝ неговата емоционална опора и финансова подкрепа, често ходела на гробищата. Мйката на пострадалия – С. също се затворила в себе си след смъртта на своя син. Тя била по – близка с починалия, отколкото с другия си син, Т ѝ оказвал помощ в домакинството и финансова подкрепа. След смъртта му не се чувствала добре, спряла да контактува с приятелките си.

Въз основа на установените фактически положения, Окръжният съд счита обжалваното решение за правилно, като споделя доводите в него.

На осн. чл.200 от КТ работодателят носи имуществена отговорност за всички вреди от трудова злополука, при която е причинена смърт на работника или служителя. Отговорността на работодателя е обективна и безвиновна и на осн. чл.201, ал.1 КТ може да бъде наложена при съпричиняване на вредите от страна на пострадалия, ако той е допринесъл за трудовата злополука, допускайки груба небрежност, при наличие на изрично

възражение от работодателя в този смисъл. Съгласно константната съдебна практика при трудовата злополука е налице съпричиняване, когато работникът извършва работата без необходимото старание и внимание, в нарушение на технологичните правила и на правилата за безопасност. Намляване на отговорността на работодателя се допуска единствено при съпричиняване в резултат на проявена от работника груба небрежност. Съдебната практика приема, че грубата небрежност е степен на небрежност, при която увреденият не е положил за себе си грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност, при подобни условия.

От писмените и гласни доказателства по делото е безспорно установено, че наследодателят на ищите в първоинстанционното производство е починал вследствие на настъпила трудова злополука. В резултат на това събитие, за неговите близки – низходящи и възходящи, с които е имала изградена дълбока емоционална връзка и които са преживели болки и страдания от внезапната загуба, е възникнало правото да бъдат обезщетени за претърпените вреди. Относно характера и интензитета на вредите районният съд правилно е кредитирал показанията на свид. ПП – брат на загиналия, преценявайки ги през призмата на чл.172 ГПК и съобразявайки останалите доказателства по делото, като е приел, че най-преки впечатления от преживените душевни болки и страдания вследствие на неочакваната смърт на близък човек имат именно роднините на потърпевшите. Показанията на този свидетел са последователни, логични, житейски обосновани и изразяват неговите лични възприятия от претърпените от ищите емоционални травми, които не са отшумели и до настоящия момент.

Въз основа на писмените и гласни доказателства по делото категорично е установено наличието на всички елементи от фактическия състав на вземането за неимуществени вреди вследствие на трудова злополука - трудово правоотношение; претърпяна от работника трудова злополука при или по повод изпълнение на възложената от работодателя работа или при изпълнение на работа, извършена и без нареждане, но в интерес на работодателя; настъпване на неимуществени вреди в резултат на увреждането, изразяващи се в претърпени болки и страдания; причинна връзка между трудовата злополука и вредите. В този смисъл предявените искиове правилно са приети за доказани по основание.

Настоящата инстанция намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД за необоснованост на съдебния акт от гледна точка на критериите за справедливост при определяне стойността на присъдените обезщетения. Относно преценката на размера на обезщетението за неимуществени вреди съдът е взел предвид всички установени по делото обстоятелства за конкретния случай, които са от значение за определяне на справедлив размер по смисъла на чл.52 от ЗЗД. Първоинстанционният съд е обосновал в решението си, че при преценка стойността на обезщетението е съобразил значителните по Мщаба и дълбочината си травМтични увреждания на ищците от преживения стрес и болка поради ранната загуба на техния баща и син, в разцвета на силите му. В съдебния акт е обсъдено развитието на негативните емоционални преживявания у потърпевшите в периода от настъпване на смъртта му до момента, както и очакваната продължителност на травМта. Окръжният съд споделя извода на първата инстанция, че справедливият размер на обезщетението за неимуществени вреди е по 150 000 лв. за всяка ищците. Тази стойност кореспондира на установените данни по делото относно претърпените душевни страдания от близките на починалия поради загубата на любимия човек, на неговата морална и Мтериална подкрепа. Размерът на обезщетенията е съобразен и с възрастта на потърпевшите, определяща нуждата от помощ и грижа от страна на загиналия, от чиято подкрепа са безвъзвратно лишени, както и с икономическите условия в страната при настъпване на инцидента и към настоящия момент.

Същевременно, с оглед направеното от работодателя възражение за съпричиняване на вредоносния резултат поради проявена груба небрежност от работника и с оглед на установените факти, отговорността на работодателя следва да се наМли, както правилно е приел първоинстанционният съд. Безспорно е установено по делото, че пострадалият не е притежавал правоспособност за работа с кислород и не иМл право да извършва подобна дейност. Установено е от СТЕ, че при използване на бронзов секач и чук за преМхване на капачите на варелите и при отворена капачка на варела не би настъпило възпламеняване. Подобно указание се съдържа и в Работната инструкция РИ-05-05 – Експлоатация и безопасна работа на линия за тръби, която пострадалият е бил длъжен да познава съгласно длъжностната

характеристика. Действително от доказателствата по делото е видно, че на ТП е проведен начален инструктаж през 2015 г. и липсват данни за проведен инструктаж по инструкцията от 2018 г., какъвто е трябвало да бъде проведен. От гласните доказателства е установено, че работодателят не е осигурил бронзов секач за изпълнение на подобен вид дейности. Въпреки това, като квалифициран служител с дългогодишен стаж в предприятието, заемайки ръководната позиция на бригадир на датата на инцидента и знаейки, че процесният варел преди това е бил използван за съхранение на запалими вещества - емулсии или разредители, пострадалият е можел и е следвало да съобрази въз основа на нормите житейски правила и логика, че при съприкосновение на остатъчните течности във варела и изпаренията от тях с искрите, образуващи се при рязане на метал с кислород, е възможно възпламеняване и настъпване на тежки последици. От свидетелските показания е видно, че ТП предпочитал за улеснение да ползва кислород вместо чук и секач и на датата на инцидента предприел съответните действия, без да притежава необходимата правоспособност и без да вземе елементарни мерки за безопасност.

При така установените факти, въпреки допуснатите нарушения и пропуски от страна на ответното дружество, на които се позовава жалбоподателката М. П., настъпването на трудовата злополука в голяма степен се дължи на съзнателните действия на пострадалия, несъобразени с нормите и естествени житейски правила за безопасност и самосъхранение, поради което правилно съдът е приел, че отговорността на работодателя следва да бъде редуцирана.

В КТ липсва легална дефиниция на понятието „груба небрежност“. Съгласно съдебната практика тя представлява форма на непредпазливост, но по-силна по степен, характеризираща се с неполагане на грижа, която и най-невнимателният, най-небрежният, зает с такава дейност човек би положил за безопасността и сигурността си. Неспазването на основните правила за безопасност на съответната дейност винаги се квалифицира като „груба небрежност“. В конкретния случай доказателствата по делото сочат за проявена именно такава степен на небрежност от страна на загиналия (пострадалият не е притежавал правоспособност за работа с кислород и не имал право да извършва подобна дейност, можел е и е следвало да съобрази въз основа на нормите житейски правила и логика, че при

съприкосновение на остатъчните течности във варела и изпаренията от тях с искрите, образуващи се при рязане на метал с кислород, е възможно възпламеняване и настъпване на тежки последици. Установено е от СТЕ, че при използване на бронзов секач и чук за премиване на капачите на варелите и при отворена капачка на варела не би настъпило възпламеняване), с оглед на което изводът на съда за наличие на съпричиняване на вредоносния резултат е правилен и обоснован.

По отношение на оплакванията на въззивното дружество, свързани с определения от първоинстанционния съд процент на съпричиняване, настоящата инстанция намира същите за неоснователни. Въпреки проявената от пострадалия груба небрежност, следва да се отчете, че работодателят е допуснал редица нарушения и пропуски във връзка с безопасността на труда, без които злополуката е можело да бъде избегната. В настоящото производство е безспорно установено въз основа на СТЕ, че не е възпрепятствано извършването на дейности от ТП, невключени в преките му трудови задължения и за които се е изисквала специфична квалификация, без наличието на такава. Констатирано е, че на 01.07.2021 г. не е съставен акт за огневи работи, че не е изготвена Инstrukция за безопасна работа при газово заваряване и рязане във връзка с чл.166 от Наредба №7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване. От гласните доказателства е установено, че на служителите, включително и на пострадалия, не са провеждани дължимите инструктажи, че на работниците не са осигурени съответните инструменти за безопасно изпълнение на процесните дейности, че ползването на кислород години наред е било постоянна практика в предприятието и въпреки инсталираното видеонаблюдение и ежедневните обходи на ръководни лица в цеха, работодателят не е предприел действия по предотвратяване на такива инциденти, включително чрез налагане на наказания на лицата, неспазващи правилата за безопасност. При съобразяване с всички установени по делото обстоятелства, районният съд правилно е приел, че за настъпването на трудовата злополука в значителна степен отговорност носи работодателят. Степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалото лице правилно е определена на 30%, като размерът на обезщетенията коректно е намален съобразно така определената степен на

съпричиняване и предявените иски са уважени съответно в пълния претендиран размер от 100 000 лв. по иска на С. М., частично предявени от 150 000 лв. и до размера на 105 000 лв. от претендираните от М. П. 120 000 лв., частично предявени от 150 000 лв., като последният е отхвърлен за разликата до 120 000 лв.

Неоснователни се явяват възраженията на въззивното дружество относно недобросъвестно неупражняване на права от страна на ищцата М. П. по застрахователното правоотношение. Предявяването на претенция пред застрахователя от наследниците на застрахованото лице при настъпване на застрахователното събитие е право, а не задължение на правотоимците лица. Получаването на застрахователната сума не е гарантирано и безусловно и видно от общите условия по застраховка „Злополука“ и „Заболяване“, такава не се изплаща при настъпила злополука със застрахования вследствие на небрежност или при неспазване от негова страна на установените правила и инструкции за безопасност. Доколкото по делото е установено, че пострадалият е проявил груба небрежност и е предизвикал със своите действия настъпването на инцидента, е налице в голяма степен вероятност при предявяване на застрахователна претенция, въззивницата М. П. да не получи обезщетение, чиито размер на осн. чл.200, ал.4 КТ да е обуславящ за степента, в която ще се реализира имуществената отговорност на работодателя за настъпилите вреди от трудовата злополука.

С оглед на гореизложеното въззивната жалба на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД – гр. Русе, както и въззивната жалба на М. Т. П., действаща лично и със съгласието на своята Майка Г. Т. Г., се явяват неоснователни, а първоинстанционното решение – правилно, поради което същото следва да бъде потвърдено.

По отношение на частната жалба на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, окръжният съд намира същата за неоснователна, а обжалваното определение по чл.248 от ГПК за разностните - за правилно. Неоснователни са възраженията в частната жалба за недължимост на адвокатски хонорар поради липса на уговорка за безплатно предоставяне на правна помощ в пълномощното. Предпоставките за присъждане на адвокатско възнаграждение на адвокат, предоставил безплатна правна помощ, са следните: да е оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие на някое от

основанията по чл. 38, ал. 1, т. 1-3 ЗА и в съответното производство насрещната страна да е осъдена за разноски. По делото е представен договор, от който е видно, че на ищците е оказана безплатна правна помощ пред първата инстанция от страна на Адвокатското дружество „Д и Х.“. Предвид изхода на съдебното производство и наличието на доказателство за предоставена безплатна правна помощ на ищците, първоинстанционният съд правилно е изменил решението в частта на разноските, като е възложил в тежест на ответната страна заплащане на адвокатско възнаграждение в минималния размер, предвиден в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на адвокатското дружество, осъществило безвъзмездно правна защита и съдействие на осн. чл.38 ЗА.

Процесуалният представител на С. М. е претендирал присъждане на адвокатски хонорар с ДДС за оказана безплатна правна помощ на въззиваемота пред втората инстанция на осн. чл.38, ал.1, т.2 ЗА, представени са списък на разноските, договор за правна защита и съдействие и копие на удостоверение за регистрация по ЗДДС. С оглед изхода на производството по въззивната жалба на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, жалбоподателят-работодател следва да заплати в полза на Адвокатско дружество „Д и Х.“, представлявано от адв. Г. Х., сума от 10 380 лв., представляваща адвокатско възнаграждение в минималния размер съгласно Наредба № 1/2004 г. с начислен ДДС за предоставена безплатна правна защита на С. М. във въззивното производство.

Предвид изхода на спора пред въззивната инстанция, разноските, направени от „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД и от М. Т. П. по въззивните жалби, следва да останат за сметка на страните така, както са направени, съответно не се дължи присъждане на адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на М. П. от Адвокатско дружество „Д и Х.“ .

Мотивиран така, Окръжният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 177/21.02.2023 г., постановено по гр. д. № 5074/2021 г. по описа на РС - Русе.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1833/28.04.2023 г. РС - Русе по гр. д. № 5074/2021 г. за изменение на решението в частта за разноските.

ОСЪЖДА „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД, с ЕИК 202339357, със седалище и адрес на управление: гр. Русе, бул. „Тутракан“ № 100, представлявано от ВВМ, да заплати на Адвокатско дружество „Д и Х.“, ЕИК 176151276, представлявано от адв. Г. Б. Х., на основание чл.38, ал.2 вр. чл.38, ал.1, т.2 ЗА суМта от 10 380 лв. (десет хиляди триста и осемдесет лева), представляваща дължимото възнаграждение с ДДС за процесуално представителство на С. П. М. във въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Животозастрахователен институт“ АД – трето лице поМгач на страната на „ЕМЦ Дистрибушън“ ЕООД.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в 1-месечен срок от връчването му на страните при наличие на основания по чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____